

Most élsz
(Máté Péter – S. Nagy István)

Refrén: Most élsz,
Most vigyázz, hogy jól csináld,
Mert a legapróbb hibád
Megbosszulja önmagát!

Olvad az idő, mint a halvány jégvirág,
És a tűnő boldogság majd véget ér.
Ott állsz egyedül, falevél a dombtetőn,
Álmos holdfény rád köszön, és elfúj a szél.

De addig van remény,
Minden perc ünnepel,
Hisz mindig van remény,
Hinni kell, ó, hidd hát el!

Refrén: Most élsz,
1. Most vigyázz, hogy jól csináld,
Mert a legapróbb hibád
Megbosszulja önmagát!

Refrén: Most élsz,
2. Most örülj, hogy szép a nyár,
Most örülj, hogy van, ki vár,
És a két karjába zár.

Múló örömök sivár létünk színpadán,
Mikor egy szó hallatán dobban a szív.
Sajnos vége lesz, tudjuk már a kezdetét,
Túl az álmaink ködén a semmi hív.

De addig van remény,
Minden perc ünnepel,
Hisz mindig van remény,
Hinni kell, ó, hidd hát el!

Refrén: Most élsz,
1. Most vigyázz, hogy jól csináld,
Mert a legapróbb hibád
Megbosszulja önmagát!

Refrén: Most élsz,
2. Most örülj, hogy szép a nyár,
Most örülj, hogy van, ki vár,
És a két karjába zár.

Refrén: Most élsz,
1. Most vigyázz, hogy jól csináld...